

Η ομορφιά της προσφοράς

/ Γενικά Θέματα

Ο εγωισμός, το εγώ, το συμφέρον έγιναν σήμερα ύμνος, εμβατήριο, τραγούδι. Ο εθνικός ύμνος της εποχής μας. Τον παιανίζουν αδιάκοπα τα χείλη. Τον τραγουδούν οι καρδιές. Τον εξυμνούν μικροί και μεγάλοι. -Κοίτα τον εαυτό σου, αντηχεί ολόγυρά μας σ' όλους τους τόνους. Μονάχα τον εαυτό σου. Πρώτα το συμφέρον σου, ύστερα το συμφέρον σου και πάλι το συμφέρον σου. Άσε τους απροσγείωτους ονειροπόλους να φλυαρούν περί αλτρουισμού και να χάνονται στις αγαθοεργίες.

Είναι φοβερό. Γιατί τα συνθήματα αυτά πιάνουν σε μια υποτονική εποχή, όπως η δική μας. Και γίνονται σημαία, που κολπώνεται από τους καταλυτικούς ανέμους του εγωκεντρισμού. Και μεταβάλλουν την κοινωνία των ανθρώπων σε ζούγκλα άγριων θηρίων. Και ψαλιδίζουν τα φτερά της ψυχής και της στενεύουν τους ορίζοντες και την φυλακίζουν στην ασφυκτική φυλακή του στενόψυχου εγώ.

Έτσι είναι. Το υλιστικό πνεύμα επηρεάζει τη σκέψη μας. Η μικροαστική νοοτροπία μπολιάζει την καρδιά μας, τοξινώνει την ψυχή μας. Κέντρο της ζωής μας γίνεται ο εαυτός μας. Πόλος έλξεως το εγώ μας. Τώρα μπορούμε να εξηγήσουμε το κενό,

την αιτία της δυστυχίας μας. Γιατί παραπονούμαστε; Δεν ξέρουμε πως η αδιάκοπη αναδίπλωση στον εαυτό μας, είναι η πιο μεγάλη καταδίκη μας;

Γινόμαστε ερπετά χωρίς προοπτική. Σάλιαγκες κλεισμένοι στο κέλυφός τους. Κατάδικοι σε ισόβια απομόνωση. Ασφυκτιούμε, αλλά είναι τόσο φυσικό! Θα ήταν αφύσικο να νιώθουμε ευτυχισμένοι μέσα στη φυλακή και στο σκοτάδι. Έτσι είναι. Η ψυχή μας πνίγεται εκεί μέσα. Ζητάει το οξυγόνο της αγάπης, το φως της καλοσύνης, τους ανοιχτούς ορίζοντες της προσφοράς, που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους και τους αντικρίζει ως αδελφούς.

Κι ύστερα γιατί λησμονούμε την κλήση μας; Είμαστε παιδιά του Θεού. Υιοί της βασιλείας. Κληρονόμοι αιώνιας ζωής. Με το άγιο βάπτισμα ενσωματωθήκαμε στο μυστικό σώμα της Εκκλησίας. Είμαστε κι εμείς μέλη του σώματος αυτού. Ξέρουμε τι σημαίνει αυτό; Αν δεν βρίσκεσαι σε οργανική σχέση και εσωτερική ενότητα με τα άλλα μέλη, με το όλο σώμα, ατροφείς, νεκρώνεσαι, πεθαίνεις. Γίνεσαι ξένο σώμα, άχρηστο κι επικίνδυνο.

Πως, λοιπόν, θα μείνουμε αδιάφοροι, όταν αυτό το σώμα υποφέρει; Θα περάσουμε αδιάφοροι μπροστά στον άνεργο, τον ανήμπορο, που βρίσκεται χωρίς προστασία στη γειτονιά μας; Θα προσπεράσουμε την ανήσυχη εφηβική ψυχή, που την παγιδεύουν η άγνοια, ο δελεαστικός πειρασμός, ο ύποπτος φίλος; Θα αρνηθούμε να προσφέρουμε τον θεϊκό λόγο στους γνωστούς μας που φλογίζονται από την άσβεστη δίψα της αιώνιας αλήθειας;

Θα αδιαφορήσουμε να γίνουμε φως επί την λυχνία, πόλη επάνω στο όρος κειμένη, φάρος στην τρικυμισμένη θάλασσα της ζωής, για τις τόσες ψυχές, που κινδυνεύουν στο σύγχρονο ιδεολογικό πέλαγος και κλυδωνίζονται από τους ανέμους του κακού; Πόσο μεγάλο και όμορφο έργο βρίσκεται μπροστά μας; Αντί, λοιπόν, να φυλακιζόμαστε αδιάκοπα στον εαυτό μας, ας κάνουμε το σωτήριο άνοιγμα στους άλλους. Αντί να ζητάμε να μας παρηγορούν, ας κοιτάξουμε να παρηγορούμε εμείς.

Αντί να θέλουμε να μας αγαπούν αποκλειστικά, ας προσπαθήσουμε να προσφέρουμε εμείς την αγάπη. Αντί να ζητάμε κατανόηση, ας προσπαθήσουμε να κατανοούμε τους γονείς μας, τα αδέλφια μας, τους φίλους μας, τους δύστροπους συναδέλφους μας. Αν θέλουμε να νιώθουμε μια ανείπωτη χαρά ας ζήσουμε την ομορφιά της προσφοράς.

Εκεί που υπάρχει η απελπισία, να φέρουμε την ελπίδα. Εκεί που βασιλεύει η θλίψη, να τοποθετήσου- με τη χαρά. Εκεί που κυριαρχεί το σκοτάδι, να ανάψουμε ένα φως. Εκεί που διχάζει το μίσος, να φέρουμε την αγάπη. Εκεί που ταλαιπωρεί η

εκδίκηση, ας προσφέρουμε τη συγγνώμη. Εκεί που διαλύει η διχόνοια, ας βάλουμε την ενότητα.

Κι ύστερα ας προχωρήσουμε ακόμη πάρα πέρα. Στην αμφιβολία να αντιτάξουμε την πίστη. Στην ταραχή να προσφέρουμε ειρήνη. Στη σφιγμένη γροθιά ας απλώσουμε αδελφικό χέρι. Στο σκοτεινό πρόσωπο ας σκορπίσουμε ένα φωτεινό χαμόγελο. Τότε να μην αμφιβάλλουμε. Η χαρά που θα προσφέρουμε θα αντανakλάται σε μας πιο δυνατή.

Ενώ θα προσφέρουμε ένα θα δεχόμαστε εκατό. Θα βρούμε τον εαυτό μας μονάχα αν τον απαρνηθούμε. Θα συναντήσουμε τον Θεό που «δι' ημάς επτώχευσεν πλούσιος ων, ίνα ημείς τη εκείνου πτωχεία πλουτήσωμεν» (Β Κορινθ. η 9).

Ορθόδοξον Χριστιανικόν Περιοδικόν.

Όργανον Αδελφότητος Θεολόγων η «ΖΩΗ»

Πηγή: en-ypomoni-akymanto.blogspot.gr